Dissabte 14 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 10,24-33): En aquell temps, Jesús digué als seus Apòstols: «No és el deixeble més que el mestre, ni el servidor més que el seu senyor. En té prou el deixeble de ser com el seu mestre, i el servidor com el seu senyor. Si a l'amo de la casa li han dit Beelzebul, molt més als de casa seva!

Per tant, no els tingueu por, perquè no hi ha res d'encobert que no hagi de ser revelat, ni res d'ocult que no s'hagi de saber. El que us dic a les fosques, digueu-ho a la llum, i allò que sentiu a cau d'orella, prediqueu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten el cos, però l'ànima no la poden matar; més aviat heu de témer el qui pot fer perdre l'ànima i el cos a la gehenna. ¿No es venen dos ocells per un as? I cap d'ells no cau a terra sense [permetre-ho] el vostre Pare.

També els cabells del vostre cap tots estan comptats. No tingueu por, vosaltres sou millors que molts ocellets.

Per tant, tot el qui em confessi davant els homes, també jo els confessaré davant el meu Pare que està en els cels. Però el qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el meu Pare que està en els cels.

© Albada Editorial / evangeli.net

«No és el deixeble més que el mestre»

P. Raimondo M. SORGIA Mannai OP
(San Domenico di Fiesole, Florencia, Itàlia)

Avui, l'Evangeli ens convida a reflexionar sobre la relació mestre-deixeble: «No és el deixeble més que el mestre, ni el servidor més que el seu senyor» (Mt 10,24). En el camp humà no és impossible que l'alumne arribi a sobrepassar a aquell qui li va ensenyar l'abc d'una disciplina. Hi ha en la història exemples com Giotto, que s'avança al seu mestre Cimabue, o com Manzoni a l'abat Pieri. Però la clau de la saviesa suprema està només a mans de l'Home-Déu, i tots els altres poden participar d'ella, arribant a entendre-

la segons diversos nivells: des del gran teòleg sant Tomás d'Aquino fins el nen que es prepara per a la Primera Comunió. Podrem afegir adorns de diversos estils, però no seran mai cap cosa essencial que enriqueixi el valor intrínsec de la doctrina. Per contra, és possible que arribem a l'heretgia.

Ens cal tenir precaució en intentar fer barreges que poden distorsionar i no enriquir gens la substància de la Bona Nova. «Ens hem d'abstenir dels menjars, però molt més hem de dejunar dels errors», diu sant Agustí. En una ocasió em van passar un llibre sobre els Àngels Custodis en el qual hi apareixen elements de doctrines esotèriques, com la metempsicosi, i una incomprensible necessitat de redempció que afectaria aquests esperits bons i confirmats en el bé.

L'Evangeli d'avui ens obre els ulls sobre el fet ineludible que el deixeble sigui de vegades incomprès, trobi obstacles o fins i tot sigui perseguit per haver-se declarat seguidor del Crist. La vida de Jesús va ser un servei ininterromput en defensa de la veritat. Si a Ell el van anomenar “Beelzebul”, no és estrany que, en disputes, en confrontacions culturals o en els acaraments que veiem en la televisió, ens titllin de retrògrads. La fidelitat al Crist Mestre és el màxim reconeixement del qual ens en podem gloriar: «tot el qui em confessi davant els homes, també jo els confessaré davant el meu Pare que està en els cels» (Mt 10,32).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Oh Senyor, fes que resplendeixi en nosaltres el teu rostre pel bé de la pau; protegeix-nos amb la teva mà poderosa... Et donem gràcies, a través del gran Sacerdot i protector de les nostres ànimes, Jesucrist, per al qual sigui la glòria i lloança a tu, ara i de generació en generació, pels segles dels segles. Amén» (Sant Climent de Roma)

- «Qui no coneix Déu, encara que tingui múltiples esperances, en el fons està sense esperança» (Benet XVI)

- «Sovint, el terme ànima designa (...) allò que hi ha de més íntim en l’home i de més valor. És per això que és sobretot imatge de Déu: “ànima” significa el principi espiritual en l’home» (Catecisme de l’ Església Catòlica, nº 363)